

Aan het college van burgemeester en wethouders
Postbus 10101
5060 GA OISTERWIJK

Datum: 11 juni 2018
Onderwerp: Reactie op Rapportage van VanMontfoort:
'de effectiviteit van de jeugdbeschermingsketen'.

Geacht College,

De opstellers van het rapport met als titel 'de effectiviteit van de jeugdbeschermingsketen' komen tot een aantal aanbevelingen, waarbij zij zich tegelijkertijd realiseren dat deze aanbevelingen al decennia lang voortdurend worden gedaan.

De Wmo-raad Oisterwijk ziet deze opmerking als een vinger op de zere plek; als een gevaar dat schuilt achter de degelijkheid en de noodzaak van de diverse aanbevelingen die worden gedaan. Immers, het steeds maar weer bevestigen van problematieken en het voortdurend discussiëren over oplossingen werkt enorm belemmerend, als elke betrokken instantie blijft redeneren vanuit de eigen wensen, mogelijkheden en organisatie. Kortom; daadkracht vereist actie waarbij nadrukkelijk over de eigen grenzen gekeken moet worden.

De Wmo-raad Oisterwijk ondersteunt de bevindingen en vooral ook de zorgen die uit het rapport naar voren komen. Daarom heeft zij de voor haar belangrijkste voorstellen uit het rapport hieronder aangehaald en voorzien van advies voor de gemeente Oisterwijk.

1. Doorlooptijd verkorten en aantal schakels verminderen

De aanbeveling luidt: verminder het aantal schakels en het aantal betrokken professionals per kind of gezin. En: verbeter de samenwerking, zorg dat professionals van de verschillende instanties elkaar kennen en stuur, vanuit directie en management van elke organisatie, op ketensamenwerking.

Voor de gemeenten: maak van ketensamenwerking een belangrijke prestatie indicator bij contracten, subsidies en convenanten.

Voor Oisterwijk betekent dit dat wij adviseren geen contracten of convenanten meer aan te gaan waarin de ketensamenwerking niet voldoende gewaarborgd is.

2. Een andere aanpak van wachtlijsten heeft vaak geen effect:

De oplossing die tot nu toe het meest wordt toegepast om een wachtlijst weg te werken is: extra personeel op de plaats waar de wachtlijst zich bevindt. Dat kan uitbreiding van de formatie zijn of inzet van tijdelijk personeel

Het is echter geen structurele oplossing, vanwege de volgende redenen:

In de eerste plaats verschuift de wachtlijst hiermee naar de volgende schakel in de keten

In de tweede plaats verdwijnt het effect van tijdelijke krachten vanzelfsprekend snel, zodat wachtlijsten na verloop van tijd terugkeren.

In de derde plaats kan het inzetten van extra geld, bij de instantie die wachtlijsten heeft, werken als een perverse prikkel. Het kan 'instellingsgedrag' versterken.

Voor Oisterwijk betekent dit: experimenteren in de praktijk door, als een instelling een forse wachtlijst heeft, bijvoorbeeld een deel van het werk van de ene instelling naar een ketenpartner door te geven. Een andere manier die de moeite waard is om te onderzoeken in Hart van Brabant verband is, om vanuit de financiële middelen van alle ketenorganisaties zelf een pool op te zetten van professionals die kunnen worden ingezet bij lokale teams.

3. Een andere benadering moet uitgaan van de gezamenlijke verantwoordelijkheid voor het eindresultaat voor het kind en de ouders.

De vorm waarin dat zou kunnen komt niet zonder meer uit het onderzoek naar voren en moet in de komende jaren in de praktijk worden uitgewerkt en uitgetoetst.

Om dit structureel te laten werken, moet de afstemming worden georganiseerd en is inzet van de leiding van de instanties nodig.

Ook denken we dat de keten veel meer als één primair proces kan worden georganiseerd dan nu het geval is. (vgl. het formulier voor het verzoek tot onderzoek dat door diverse instanties gebruikt wordt.)

Wij onderschrijven de suggesties uit het onderzoeksrapport en adviseren het college om deze over te nemen in de verdere uitvoering van het jeugdbeleid, zowel in het kader van Hart van Brabant als in Oisterwijkverband.

4. Gezamenlijke oordeelsvorming

Tegen deze achtergrond adviseren wij om substantieel in te zetten op het verbeteren van de gezamenlijke oordeelsvorming over opvoedingssituaties, waar zorgen zijn over de ontwikkeling of de veiligheid van een kind.

Het rapport adviseert om bij het opzetten van een meerjarenprogramma voor de vernieuwing van de jeugdbeschermingsketen, niet alleen aandacht te besteden aan begeleiding en ontwikkeling maar vooral ook aan het effectenonderzoek. Korthedshalve verwijzen we naar onze suggestie gedaan onder punt 1.

Vrijwillige hulpverlening.

In de reactiebrief van de wethouders op het rapport staat: 'In het overgrote deel van de casuïstiek volstaat vrijwillige hulpverlening.' In het rapport wordt dit thema nagenoeg niet genoemd. Toch is het van belang om vrijwillige hulpverlening een duidelijk plaats te geven bij het opzetten van een meerjarenprogramma voor de vernieuwing van de jeugdbeschermingsketen.

Echter hiermee kan niet worden volstaan, gevaren als gebrek aan deskundigheid (amateurisme) en te lang aanslepen van problematieken, dreigen tot verdere verlenging van procedures te leiden.

Wij adviseren u om, daar waar gepast vrijwillige hulpverlening in te zetten, echter steeds met het oog op of deze past bij de problematiek.

Afsluitend:

Aan B&W wordt gevraagd om toe te zien dat het meerjarenprogramma concreet wordt uitgewerkt met daaraan gekoppeld jaarlijkse evaluaties, gebaseerd op plaatselijke casuïstiek.

Met vriendelijke groet,

namens de WMO-raad,
Leo Versteeg, secretaris